

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 3. Religionem Catholicam solam esse veram.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

DIES III.

Religionem Christianam solum esse veram.

I.

SI Deus existit, etiam Providentia existit; si existit Providentia, vera quoque Religio existet. Si vera Religio existit; tum ea erit Christiana Religio, quæ agnoscit, & adorat IESUM Christum, ut Hominem Deum. Veritas hujus Religionis nitor argumentis tam efficacibus, ut non tantum evidens esse debeat cunctis hominibus, prudenter credi posse, Deum esse authorem hujus Religionis, sed etiam, ut non possit non credi sine extrema imprudentia, & horrenda animi cæcitate. Consensus iste veteris, & novi Instrumenti, tot figuræ tam insigne, & tam perfectè completæ, vaticinia innumera, quæ Christi adventum, nativitatem, vitam, miracula, tormenta, mortem, resurrectionem, spiritus Sancti descensum, Iudæorum reprobationem, Ethnicorum vocationem, Ecclesiæ institutionem indicant. Hæc multitudo inquam, vaticinorum penitus completorum, ut nec unica desideretur circumstan-

tia,

Augustus.

ria, annon efficacissimè demonstrat verita-
tem Religionis , quam hi Prophetæ an-
nuntiant ? his omnibus fidem non adhibere
nunquid est, esse rebellem lumini , suæque
cæcitatibus perditè amantem ? ad hoc argu-
mentum magis roborandum voluisti , mihi
Deus, ut ipsi hostes Religionis Christianæ,
nempe Iudæi, depositarij forent SS. Litte-
rarum, quibus hæc vaticinia continentur ,
nobisque suppeditarent incitamenta , quæ
nos in fide nostra firmarent , tum arma ,
quibus eos impugnaremus , tibiique , Do-
mine, instrumenta , quibus eos condemna-
res.

II. Loqueris nobis Domine ; sed , cùm
omnipotens sis , non nisi per miracula lo-
queris, quæ solus patrare potes. Hæc est
vox, qua voluntatem tuam nobis denun-
tias, & veritates doces, quibus fidem à no-
bis haberi postulas. Aequè impossibile est,
ut veritates , quas per miracula compro-
bas, certissimæ non sint , quæ impossibile
est, ut nos decipiatis. Annon igitur Deus au-
thoritate sua roboravit veritates, quas Christus
nos docuit, præsertim illā , quæ omniū
aliorum fundamentum est , nempe divini-
tatem IEsu Christi, per innumera miracula
in illis circumstantijs patrata , quæ omnem
nobis falsitatis suspicionem adimere pos-

H sunt;

Augustus.

sunt; atque in complurium oculatorum testimoniis præsentia, qui si nobis imposuissent, nullum inde sperare poterant commodum. Hi testimentiis suis ea firmarunt, coram multitudine hominum, qui ipsi sicut eorum poterant esse testes, quin vel unicus ea inficiaretur, aut falso scripta fuisse assereret. Atque hæc miracula intrepidè fuere testati, licet per hoc inimicorum se rabiei exponerent, potentium non minus, quam crudelium; præterea prodigijs, quæ ipsi sicut fecerent, ea confirmarunt; sed præcipue prodigio, omnibus alijs prodigijs majore, invicta nempe in tormentis constantia. Potestne, mi Deus, quamvis omnipotens sis, graviore testimonio divinitatem filij tui comprobare? qui hoc argumento se convertum non fateretur, an non stupidus, aut voluntariè cæcus, aut stultus est?

III. Hæc omnia miracula, si inficiaris, annon agnoscere cogeris miraculum sine controversia majus, totius nempe mundi sine miraculis ad Christi fidem conversionem? nam quid magis inauditum, quam quod aliquot pescatores imbecilles, ignavi, timidi, ignobiles, indocti, nulla auctoritate valentes, nullis naturæ dotibus conspicui nitantur faciem Vniversi communrandam in se suscipere, errores æquè ferè,

ferè, ac mundus ipse est, antiquos, consuetudines ab omnibus receptas abolere, deos ad id usque temporis adoratos destruere, idola deiijcere, eorum templa subvertere, Philosophorum sapientiam confundere, potentiae, & furori mundi Imperatorum insultare, totique terrarum orbi persuadere, hominem in Cruce mortuum esse Deum? quale consilium? at quibus medijs utuntur ad hunc finem obtainendum? pauperes, miseria, persecutio[n]es, supplicia crudelissima, quibus se exponunt, mors ipsa, quam omnes perpetiuntur, præcipua sunt media, quæ amplectuntur: doctrinam proponunt, quæ carnem crucifigunt, quæ sensus, propensiones naturæ ipsi insitas, cupiditates penitus effrenatas, & ut videtur, ipsammet rationem impugnat; neque totius remunerationis loco in hac vita aliud ferè sectatoribus suis promittit, quam persecutio[n]es, & obligationem, doctrinam hanc propriæ vitæ impendio tuendi. Qualia media? quæ proportio cum opere tam ingenti? & nihilominus homines isti adeò imbecilles, & miseri hisce medijs faciem Universi immutant, mundum convertunt, efficiuntque, ut Christus Crucis affixus ab omnibus populis, sapientibus, & Imperatoribus adoretur. Et hæc ipsa Crux, quæ

H 2

Iu-

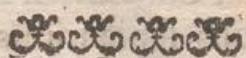
Augustus.

Iudæis erat scandalum, & gentibus stultitia videbatur, gloriæ fit monumentum, quod Reges ipsi fronti suæ imprimere, in coronis suis portare, gloriæ sibi ducunt. Quale consilium? quæ media? quantus rei successus? si miraculum adeo inusitatum, quod tot alia in se complectitur, opus tuum, mi Deus non est, cuius igitur est? & quis præter te successum tam felicem operi huic immenso per media penitus contraria tribuere potuit? Propterea me, Domine, hæc prodigia patrâsti, nempe ad extruendam Religionem, in qua facile, tutoque salutem æternam consequi potero. Qui tibi unquam hujus beneficij sat memorem, gratumque me præbebo?

Gratias Deo age de gratia, quam tibi praestit, ad Religionem Christianam te vocandi tot alios tibi posthabitis, qui in errore hærent, & conare memorem tanti beneficij animum ei testari, moribus tuis Religionem tuam honorando.

Non fecit taliter omni nationi, & judicia sua non manifestavit eis. *Psal. 147. 20.*

Sanguis Martyrum Semen Christianorum. *Tertull.*

DIES